

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Mattias Tesfaye
Mattias.Tesfaye@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 20. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 349 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mattias Tesfaye (S).

11-04-2017

J.nr. 2017 - 2457

Spørgsmål nr. 349:

”I hvilke tilfælde er der tale om ”generel anvendelse”, som gør, at punkt 19 i EU’s håndhævelsesdirektiv finder anvendelse?”

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der henvises til betragtning nr. 19 i præamblen til håndhævelsesdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (”IMI-forordningen”). Betragtningen har følgende ordlyd:

”Er arbejds- og ansættelsesvilkår fastsat i kollektive aftaler, der finder generel anvendelse, bør medlemsstaterne med fuld respekt for arbejdsmarkedets parter autonomt sikre, at disse kollektive aftaler stilles alment til rådighed på en tilgængelig og gennemsigtig måde.”

Jeg kan oplyse, at der ved kollektive aftaler, der finder generel anvendelse, forstås kollektive aftaler, der skal overholdes af alle virksomheder inden for den pågældende sektor eller erhvervsgren i det pågældende geografiske område. Sådanne overenskomster kaldes også ”almengjorte overenskomster”.

En kollektiv overenskomst almengøres ved, at overenskomsten ophæves til lov. I en række andre europæiske lande anvendes almengjorte overenskomster på forskellig vis i forbindelse med reguleringen af arbejdsmarkedet.

I Danmark har vi derimod ikke almengjorte kollektive overenskomster som en del af vores arbejdsmarkedsmodel. Ansættelses- og arbejdsvilkår reguleres i stedet fortrinsvist ved kollektive overenskomster indgået af arbejdsmarkedets parter, der anses som de nærmeste til at varetage reguleringen på området.

Dette princip støttes af DA og LO, hvilket fremgår af LO og DA’s fælles erklæring om den danske model på det private arbejdsmarked fra 2015, der vedlægges.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen